

పి నీ మా వీ మ ర్ష లు

నేను మద్రాసులో ఉంటే ప్రతి శనివారం నన్ను పిలిచి ఉండేవాళ్లు. విమర్శలు రాసే వాళ్ళందరికీ సినీమాలు ఊరికే చూపిస్తారు మద్రాసులో. నేను మా దిక్కుమాలిన దౌర్భాగ్యపు న్యూగ్రామంలో ఉండటం చేత రివ్యూ రాయాలంటే చేతి చదురు వదిలించుకోవాలి. రివ్యూ ప్రకటించేవాళ్లు టిక్కెట్టు ఖర్చులన్నా ఇచ్చుకోరాయె. (అహట వై? ఆనరాదు! 'నీ రివ్యూ మా కక్కర్లేను పో!' అంటే నేనేం కావాలి?)

నరే, ఏం చేస్తాం? సినీమావాంతు దగ్గరికి వెళ్తా. కోటిగాడి దగ్గర పోదా తాగుదా చునుకున్నా. కాని ఎందుకని మానేశా. కిట్టి అన్నా వేషాలోకి పాటేబాగుండదనిపించింది. అయినా నేనేమన్నా వదలాల టిక్కెట్టుకోనే బూర్జువానా? అందుకని కిట్టికూడా మానేశా. నేల కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళి నేల టిక్కెట్టు కొన్నా. లోపలికి వెళ్ళి కూర్చున్నా. బోలెడంత దబ్బున్న సీట్లయ్యకూడా నేల టిక్కెట్టే కొన్నాడు పిసిసిగొట్టు వెధవ!—

చిత్రం ఆరంభించారు. తెరమీద టైటిల్స్ చూడగానే ఈ చిత్రం ఎంత బోలో తెలిసి పోయింది. తెరమీద నాలుగు పేర్లు కనిపించే సరికి వాళ్లు చాలా గొప్పవాళ్లు కాబోలనుకుంటారు. ఆన్నీ పట్టింది. నామాదిరిగా మద్రాసు వెళ్ళి ఒక్కసారి వీళ్ళందరినీ చూసేమిచ్చి వాడికి తెలుస్తుంది ఆ సంగతి.

ఈ పాడు చిత్రంలో హాస్యంకూడా ప్రవేశ పెట్టారు. ఆ హాస్యం వచ్చినప్పుడల్లా ప్రేక్షకులంతా పెరి వెధవలల్లే నవ్వుటం! ఎందుకో నా కర్ణం కాలేదు. నేను హాస్య రచయిత లందరి పుస్తకాలూ చదివాను. నాకెన్నడూ నవ్వు రాలేదు. షేక్స్పియరు చెప్పినట్టు పేరులో ఏమంది?

ఈ చిత్రం డైరెక్టు చేసినవాడు చాలా గొప్ప వాణ్ణునుకుంటాడు. ఇటువంటి ఆడవారకాన్నికొన్ని సినీమా వుత్పికలు గొప్పచేస్తున్నాయి. మూయకు లైన పెట్టుబడిదార్లు పాపం ఈసినీమావుత్పికలను నమ్మి వీళ్ళను డైరెక్టుగా పెట్టుకుంటున్నారు. యుక్టిడ్ మహాశయం చెప్పినట్టు త్రికోణం యొక్క రెండు భుజాలు ఏకమైతే మూడో భుజం ఎక్కడ ఎక్కె వస్తుంది?

ఈ మూడో తరగతి చిత్రంలో ఆభ్యుదయం ఆనేమాట వినిపించక పోయినా కనిపిస్తున్నది. చిత్రనిర్మాతలకు కమ్యూనిస్టు తెగులు పోకి నట్టుంది. ఇటువంటి వచ్చి కమ్యూనిస్టు ప్రచారాన్ని సెన్సార్లు వారెందుకు కత్తిరించ లేదో తెలియదు.

నిజంగా సినీమా చిత్రాలు తీస్తే మహారాష్ట్రులు తియ్యాలి, లేదా బెంగాలీ వాళ్ళు తీయాలి, లేదా సిక్కిలీ, పార్సీలూ, గుజరాతీలూ, మార్గలూ, జాట్లూ, కోండ్లూ, గ మా ర్షూ తీయాలి. అంటే గాని నా జాతికి చెందిన తెలుగు బ్రాహ్మణమానాలు చిత్రాలు తీయట మేమిటి? నెస్సీట్టు మహాశయం చెప్పినట్టు ఆకర్మక క్రియలు కర్మ ఏమిటి?

ఇంటర్వెట్ ఎప్పుడు వస్తుదా అని కని పెట్టుకు కూర్చున్నాను. నావెనక ఎవరో నవ్వు తున్నారు. నన్ను మానేశేమా. ఊరుకోం డయ్య అంటే క ర వా చ్చారు. వాళ్ళదేం పోయింది? వాళ్లేమన్నా రివ్యూ రాయాలా ఏమన్నానా? వాళ్లు శ్రద్ధగా చూడరు. ఇతరులను చూడనివ్వరు. వైగా నేను ఊరుకోమన్న ఒరవాల మరీ ఆల్లరి సాగించారు. అందుకని ఇంటర్వెలు రాగానే లేదీ ఇంటికి వెళ్ళిపోయాను. కార్టయలు చెప్పినట్టు మనం ఘనమైన మానాన్ని ఆరాధించుదాం.

